

ŽUPNE OBAVIJESTI

- 15.2. PONEDJELJAK – 7.30 + Lučić Stipan i Ivka
16.2. UTORAK – 7.30 + Skupnjak Antonija i Filip; roditelji Božak
17.2. SRIJEDA – **PEPELNICA – ČISTA SRIJEDA (post i nemrs)**
– 7.30 + Hrman Klement i Ivka; Kosec Anka i Dragutin
– 17.00 + Tuđan Ivan, Valent, Verona; Vugrinec Franjica
18.2. ČETVRTAK – 7.30 + Rok Ivan god., Skupnjak Bartol i Ivanka
19.2. PETAK – 7.30 + Vugrinec Agata god., Florijan; Vizinger Josip
– 17.00 – *Pobožnost križnog puta*
20.2. SUBOTA – 17.00 – skupna sv. misa:
+ Rihtar Slavko, Rupčić Željko i ob. Behin; + Tkalec Marija god. i Stjepan; + Tuđan Katarina i obitelj; + Novosel Marija god., Tomo, Stanko i Ivan; Hrman Dragutin i Novosel Dragutin; + Đunđek Milka i Petar; + Anđela Skupnjak; + Jagačić Ivan god., Jagačić Jelica; + Domiter Pavao i Terezija; Mišak Josip i Marija; + ob. Bakšaj i Živko, braća Živko Antun, Bubulj Franjica i Milinović Josipa (ž.); + ob. Lučić; + na čast Gospi od Brze Pomoći – za jedno dijete; + Mikulić Ivan, Katarina, Branimir i Gabrijela (ž.); + Mišak Agata god.; + za Anju – za ozdravljenje; Grozdek Stjepan; + Hrman Dejana (ž.), Jagačić Petar; + Mišak Valent, Kata i Ivka; + Skupnjak Barbara
21.2. 1. KORIZMENA NEDJELJA
7.30 – župna sveta misa
9.30 + Jagačić Petar god., roditelji Jagačić i Kosec
11.00 + Manda Kajgo, Niko i Ana

TISAK: župni listić, Glas Koncila

- u srijedu je Pepelnica – čista srijeda – započinje sveto korizmeno vrijeme. **Prije svetih misa bit će prilika za sv. ispovijed.** Taj dan je ujedno i **zapovijedani post i nemrs.** Zakon nemrsa obvezuje sve koji su navršili 14. godinu života, a zakon posta one koji su navršili 18. godinu života pa do započete 60. godine.
- u petak u 17:00 sati – **pobožnost križnog puta**; (*u nedjelju – izostaje zbog blagoslova kuća*)
- **pozivamo sve vjeroučenike na redovito sudjelovanje na župnoj katezezi:**
– za prvopričesnike: **3.b razred!**; u petak u 14:30 sati;
– za krizmanike: **8.b razred!**; u petak u 15:30 sati.
- **blagoslov kuća:** – subota od 8:30 sati – Varaždinska ulica (od br. 1 – br. 65);
– nedjelja od 13:30 sati – Varaždinska ulica (od br. 66 do Ludbreške)
- od 17. veljače – 28. ožujka: **molitvena inicijativa: „40 dana za život“ – za zaštitu nerođenog života. Uključimo se molitvom!**

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
veljača, 2021.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 12 (631)

14. veljače 2021.

6. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Lev 13, 1-2.45-46

Psalam: Ps 32, 1-2.5.11

Drugo čitanje: 1Kor 10, 31 – 11, 1

Evandjelje: Mk 1, 40-45

*Kada molimo glas srca mora biti glasniji
od onoga koji silazi s usana.*

— Sv. Bonaventura

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Često puta smo svjedoci različitih izopćenja. U školi, na fakultetu, u poslu, na bilo kojem području gdje se nalazi veliki broj ljudi uvijek dolazi do izopćenja, bilo zbog rase, vjere, nacionalnosti ili zbog nekih nedostataka i bolesti. Ta izopćenja, zaobilaženja drugih nisu specifična samo za naše vrijeme, nego već i u Svetom pismu čitamo o tome. U Isusovo vrijeme najstrašnije je bilo gubavcima. Kao da im nije bio dosta veliki križ nositi tu tešku i neizlječivu bolest, nego su ih i drugi odbacivali, nisu smjeli živjeti u nastanjenim mjestima, nisu smjeli imati nikakav kontakt sa zdravim ljudima, nego su čak kada bi zdravi prolazili morali zakloniti usta i vikati: „Nečist! Nečist!“ kako bi ih drugi zaobilazili.

U evanđelju (Mk 1, 40-45) slušamo o susretu Isusa i gubavca. Gubavac dolazi do Isusa i kaže mu: „Ako hoćeš, možeš me očistiti!“ Isus mu je, ganut, dotaknuo ruku i rekao: „Hoću, budi čist!“ i gubavac je ozdravio do svoje bolesti. U gubavčevoj molbi možemo vidjeti njegovo veliko pouzdanje u Isusa i njegovu snagu. Ali gubavac je već naviknut na odbacivanje, naviknut je da ga ljudi ni ne pogledaju pa zato i govori „Ako hoćeš“. Isus ganut pruža ruku. Dodirnuti čovjeka koji je gubavac značilo je da će se i drugi zaraziti, ali još i gore, u Zakonu je pisalo da onaj koji se dotakne gubavca postaje nečist. Isus vidi čovjekovu vjeru, vidi kako njegovu bol i patnju pa ga pun milosrđa ozdravlja. I on je Isusu važan.

I nama se često događa da smo „nečisti“. Kada počinimo neki grijeh, propustimo učiniti nešto dobro, sramimo se te nam je to teško priznati najprije samima sebi, a onda i Bogu u sakramentu ispovijedi. Pitamo se može li nam Bog to oprostiti, je li njegova ljubav uistinu tako velika ili se to samo tako kaže? Međutim, Isus ponavlja istu rečenicu kao i gubavcu: „Hoću, budi čist!“ Bog, bogat milosrđem, čeka da nam iskaže ljubav, čeka da dođemo k njemu, baš poput gubavca, i iskreno ga molimo za oprostjenje. On nam daje slobodu, isto kao što ju je i dao razbojnicima na križu. Dok ga je jedan vrijeđao, drugi ga je molio za oprostjenje i taj je završio u Kraljevstvu nebeskom. Taj susret Boga i nas grešnih gubavaca, događa se u sakramentu ispovijedi. Kada iskreno i ponizno, svjesni svojih grijeha i svoje manjkavosti molimo za oprostjenje, Isus nas svaki put iznova čisti i daje nam priliku za popravak.

Isus gubavca upozorava da nikome ne govori o tome što mu je učinio i neka, po Zakonu, prinese žrtvu zahvalnicu. Ali gubavac razglašuje čudo koje se dogodilo tako da Isus, jer je dodirnuo gubavca te se smatrao nečistim, nije više mogao ući u grad dok se ne podvrgne obredima čišćenja. I Isus je ostao vani, na margini društva, gdje su gubavci i ostali bolesnici i onečišćeni. Ali „dolažahu k njemu odasvud“ ljudi koji su marginalizirani, odbačeni, bolesni jer znaju da je Isus onaj koji ozdravlja, čisti i prihvaća svakoga bez obzira na njegove grijeha, mane i nesavršenosti. Ta Isusova poruka ljubavi upućena je svakom čovjeku. Isus nam je dao primjer kako nikoga ne smijemo odbacivati već u ljubavi prihvaćati, no mi često nismo kao on, nego smo kao „revni vršitelji Zakona“. Odbacujemo i marginaliziramo ljude koji nam se ne sviđaju samo kako bismo mogli biti s ljudima s kojima želimo biti, s ljudima koje svijet gleda kao velike. No neka nam uvijek bude na pameti da se „Bog oholima protivi, a poniznima daruje milosti.“ (1 Pt, 5, 5) kako bismo mogli slijediti Kristov primjer i jednom se naći u društvu nebesnika.

Dominik Hrupek

ISTINSKI DUH KORIZME

Isus jasno ističe da nije dovoljno samo po sebi postiti, moliti i činiti djela milosrđa, nego to treba činiti u duhu samozatajnosti i poniznosti koji je po volji Ocu nebeskom, čime jasno i nama govori u kojem duhu i sami trebamo živjeti korizmu. Ona je s jedne strane vrijeme intenzivnog darivanja, bilo kroz post, bilo kroz molitvu ili milostinju, ali je ujedno i vrijeme velikog primanja od Oca koji vidi u tajnosti i koji nam uzvrća mnogo obilatije nego što mi možemo dati. Stoga je ovo milosno korizmeno vrijeme doista vrijeme traženja i primanja od Boga, kada svaki od nas postom, molitvom i milostinjom traži uslišanja i očekuje primiti obilnije milosti od njega. Ali dobiti što traži i primiti obilje Božjih dobročinstava može samo onaj tko je prije darovao, to jest primiti od Boga može samo onaj tko je prije toga oslobodio svoje srce, a najlakši i najjednostavniji put oslobađanja srca je darovati čovjeku što treba od onoga čime sami obilujemo.

Zato autentični duh korizme od nas pretpostavlja veliku skromnost duha, kako ne bismo preuzetno i farizejski u prvi plan isticali vlastita dobra djela, zaboravljajući pri tom ona Božja, kako je to znao lijepo istaknuti i sveti Augustin potičući svoje vjernike na autentičnu pobožnost: „Ali našim molitvama, da bi leteći mogle lakše doći do Boga, uz milostinje i postove, dodajmo krila pobožnosti. Iz toga kršćanski duh shvaća koliko treba biti daleko od krađe tuđe stvari kad čuje da je slično krađi ako svoj višak ne podijeli s potrebnim. Gospodin veli: Dajte i dat će vam se, otpustite i otpustit će vam se. Ove dvije vrste milostinje da dijelimo i otpuštamo, milosrdno i žarko činimo, mi koji molimo Gospodina da nam udijeli dobra i da nam ne uzvrća na zla. Dajte, veli, i dat će vam se. Ima li što istinskije i pravednije: da onaj tko odbija dati, vara sama sebe i potom ne prima? Ako seljak bestidno traži žetvu tamo gdje zna da nije prethodno sijao, koliko bestidnije traži od Boga bogatog darivatelja onaj koji nije htio uslišati siromaha koji potražuje pomoć? U siromašnom je se htio nahraniti onaj koji ne oskudijeva. Našeg Boga koji je potreban ne prezirimo u siromašnome, kako bismo se potrebni zasitili u njemu bogatome. Imamo potrebnih i potrebni smo: dajmo dakle, kako bismo primili.“

No darivanje nije samo darivanje zemaljskih dobara. Ono postaje slika međusobnog osobnog darivanja i boljih ljudskih odnosa, mira i pomirenja među ljudima, drugom milostinjom koja je mnogo važnija od dijeljenja zemaljskih dobara, jer postaje stvarni duhovni korizmeni ulog. A tko nije u duhovnom miru s braćom, ne može niti ispravno moliti, postiti i dijeliti milostinju. Čini krupni previd onaj tko nema istinskog duha zajedništva s drugima u pogledu zemaljskih dobara, a očekuje za nagradu nebeska, kako to jasno veli i sveti Augustin: „Da on nije obećao, bilo bi bestidno htjeti dati ova a primiti ona dobra, a pogotovo ne htjeti dati ova, koja pak ne bismo niti imali da ih ne daje onaj koji nas hrabri da ih dajemo. Koji bi to bio bezobrazluk da i u jednim i drugima se ufamo da će nam Bog dati, a u onim najmanjim stvarima preziremo što nam zapovijeda? Otpustite i bit će vam otpušteno. To jest, zaboravite i bit će vam zaboravljeno. Neka se sluga izmiri sa slugom, da ne bi Gospodin kaznio nepravednog slugu. U ovoj vrsti milostinje nitko nije siromašan.“

Sveti Augustin je tako na radikalni način protumačio smisao korizme najprije u iskrenom odnosu s Bogom kroz pobožnost, po kojoj sva ostala pokornička djela primaju krila, ali po kojoj krila prima i iskreno čovjekoljublje. Tko potom ne ide ususret čovjeku, nema pravo stati pred Boga i tražiti. U tom duhu tko ne otpušta drugima grijeha i dugove, uopće ne moli na ispravan način, jer je opraštanje sastavni dio molitve koju nas je naučio moliti naš Gospodin. Samo ako iz dana u dan poboljšavamo svoje odnose s ljudima, možemo reći da smo razumjeli bit korizme kao vremena za intenzivno zajedništvo s Bogom.